

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 4182-04-21

1 18 דצמבר 2021
2

לפני:

כב' השופטת חופית גרשון-יזרעאלי
נציג ציבור (עובדים) גב' שוש ברוך
נציג ציבור (מעסיקים) מר צבי שטרן

התובע

נמרוד הלל
ע"י ב"כ: עוה"ד פוקס אריה ורוי לוין

-

הנתבעים

1. נכסי דאושין בע"מ ח.פ. 512787482
2. עזרא דאושין
ע"י ב"כ: עוה"ד תומר חיל ואורן יצחק

3
4

פסק דין

5

6 לפנינו בקשת התובע לפיצול סעדים, ובקשת הנתבעת לסילוק התביעה על הסף מחמת
7 השתק ומעשה בי דין.

8

9

תמצית העובדות וההליכים בין הצדדים

10 1. התובע עבד כאופה בנתבעת 1 מיום 27.11.16 ועד ליום 30.11.17. הנתבע 2 מחזיק
11 במרבית מניות הנתבעת 1.

12 2. בתקופת עבודתו של התובע לא הופרשו עבורו הפרשות לפנסיה. התובע המשיך
13 לבטח את עצמו בקופה שהייתה קיימת ברשותו עוד קודם לכן, והפריש הפרשות
14 באופן עצמאי.

15 16 רק לאחר תום תקופת העבודה, החל מחודש פברואר 2018, הפקידה הנתבעת 1
17 הפקדות לזכות התובע לקופה פנסיונית, לטענתו בחסר.

18 3. התובע הגיש ביום 21.2.19 תביעה נגד הנתבעים לבית הדין לעבודה, ועתר לתשלום
19 זכויות שונות עקב תקופת עבודתו וסיומה (ד"מ 51106-02-19, להלן גם: "ההליך
20 הקודם"). ביום 13.6.19 ניתן פסק דין בתיק, בהיעדר הגנה. בין היתר, נפסקו לזכות
21

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 4182-04-21

- 1 התובע "פיצוי בגין אי ביצוע הפרשות בסך 7,993 ₪", בצירוף הפרשי הצמדה
2 וריבית, ופיצויי פיטורים. הנתבעים שילמו את הסכומים שנפסקו בפסק הדין, והוא
3 נותר על כנו.
- 4
5 4. התביעה הנוכחית הוגשה ביום 4.4.21, ובה טען התובע כי הוא סובל מנכות, וועדה
6 רפואית מטעם חברת הביטוח הכירה ביום 18.5.20 בכך שמצבו תואם אי כושר
7 בשיעור 50% מיום 1.11.17 ועד ליום 30.10.20. עם זאת, מאחר שהנתבעת לא הפריש
8 עבור התובע הפרשות פנסיוניות במועד, הודע לתובע ביום 10.6.20 כי השכר
9 המבוטח על בסיסו מחושבת זכאותו לתגמולים נמוך באופן משמעותי משכרו הנכון
10 באותה עת.
- 11
12 5. משכך, עותר התובע לתשלום פיצוי מאת הנתבעים בסך 960,292 ₪, בשיעור ההפרש
13 הנטען בין התגמולים המשולמים לו, לבין התגמולים שיכול היה לקבל, לשיטתו, לו
14 היו הנתבעים ממלאים אחר חובותיהם כדין ומפרישים עבורו הפרשות במועד.
15 התביעה נגד הנתבע 2 מבוססת על טענה של הרמת מסך, כמו גם על הטענה כי
16 הנתבעים היו מעסיקים במשותף.
- 17
18 6. ביום 31.5.21 פנו הנתבעים בבקשה לסילוק התביעה על הסף, מהטעם שטענתו של
19 התובע הנוגעת להיעדר הפרשות פנסיוניות במועד כבר נטענה והוכרעה בפסק דין,
20 והוא מושתק מלהעלות את הטענה בשנית. כן נטען, כי לא קיימת יריבות בין התובע
21 לנתבע 2. התובע התנגד לבקשה, וטען כי עילת התביעה בתיק זה נולדה ביום
22 10.6.20, מועד בו הודיעה לו חברת הביטוח כי התגמולים יחושבו על יסוד בסיס שכר
23 נמוך יותר, בשל הפרשות הנתבעים בחסר ובאיחור.
- 24 ביום 21.6.21 ניתנה החלטת בית הדין, ולפיה לא התקיימו באותו שלב, טרם הגשת
25 כתב ההגנה, נסיבות חריגות שהצדיקו סילוק התביעה על הסף. כן נקבע, כי מעיון
26 בכתב התביעה עולה שעילת התביעה היא הפרת חובתו של המעסיק להפריש
27 הפרשות לפנסיה במועד, עילה שכבר נידונה בהליך הקודם. עם זאת, התובע טרם
28 איחור את המועד להגיש בקשה לפיצול סעדים.
- 29
30 7. התובע הגיש ביום 4.7.21 את הבקשה לפיצול סעדים אף שהבהיר שלשיטתו הבקשה
31 מיותרת, שכן עילת התביעה הנוכחית אינה זהה לעילת התביעה בהליך הקודם.
32 הצדדים טענו טענותיהם בנושא, והתבקשו אף להשלים טענות בשאלת זהות העילה,

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 4182-04-21

1 נוכח העובדה שלא ניתן לנתק בין הטענות, והבקשות לפיצול סעדים ולסילוק על
2 הסף כרוכות זו בזו.

טענות הצדדים

תמצית טענות התובע

5 8. הבקשה לפיצול סעדים הוגשה לשם הזהירות, אף שהעילה נשוא התביעה שונה מזו
6 שעמדה בבסיס התביעה בהליך הקודם.

7 9. עילת התביעה נוצרה ביום 10.6.20, מועד בו חברת הביטוח הודיעה לתובע, כי
8 תגמולי הביטוח שישולמו לו עקב קביעת הנכות נמוכים לאור הפרשות בשיעור נמוך
9 ובחסר שביצעו הנתבעים, שלא תואמים את שכרו של התובע בפועל.

10 10. בהתאם להלכה הפסוקה, מקום בו מעסיק לא יצא ידי חובתו והפקיד לפנסיה,
11 העובד יכול לתבוע פיצויים בגין הנזק שנגרם לו. התובע מפנה לע"ע (ארצל) 6837/03
12 **חיים גפן- בתי מלון מאוחדים בע"מ** (11.10.07). הנתבעת לא עמדה בחובתה
13 כמעסיק להפקדות לביטוח פנסיוני ועל כן התובע מקבל קצבת נכות שאינה נגזרת
14 משכרו בפועל. הנתבעים נושאים באחריות לכך ונדרשים להיכנס לנעלי קרן הפנסיה.
15 11. בכתב התביעה בהליך הקודם נדרשו הנתבעים להשלים כספי פיצויים, הבראה
16 ופנסיה, ואילו בהליך זה העילה היא ההפרש שבין תגמולי הביטוח המשולמים
17 בפועל בגין קביעת הנכות מיום 18.5.20, לבין התגמולים שהיו משולמים אם
18 הנתבעים היו ממלאים אחר חובותיהם. רק לאחר שהתובע נבדק על ידי הוועדה
19 הרפואית של קרן הפנסיה התברר הנזק נשוא התביעה.

תמצית טענות הנתבעת

21 12. בקשת התובע נסמכת על תקנה 26ב לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין) תשנ"ב-
22 1991 (להלן: "תקנות בית הדין לעבודה"). תקנה זו דנה בעילת תביעה זהה, המקימה
23 שתי עילות. ניתן להגיש בקשה לפיצול סעדים רק אם הסעדים נובעים מאותה עילה.
24 נוכח עמדת התובע כי התביעה אינה נובעת מאותה עילה בגינה הוגש ההליך הקודם,
25 אין מקום לדון בבקשתו במתכונת זו ודינה להידחות.

26 13. שתי התביעות שהגיש התובע מקורן באותה עילה, הפרת חובת המעסיק להפרשות,
27 ממנה נובעים שני סעדים: אכיפה ופיצוי. התובע בחר לתבוע בתביעה הראשונה רק
28 מקצת מסכום הפיצוי שיכול היה לתבוע בגין הפרת חובה חקוקה. התובע אף זכה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 4182-04-21

1 בהליך הקודם ב"פיצוי בגין אי ביצוע הפרשות". למעשה מדובר בפיצול של סעד אחד
2 לסעדי משנה.
3 14. כיוון שהתובע תבע רק מקצת מסכום הפיצוי הוא מושתק מלהגיש תביעה נוספת.
4 15. מוטב היה לו התובע לא היה טוען טענות בדבר מועד גילוי הנזק. התובע נמנע
5 מלהגיש תובענה לאובדן כושר עבודה בסמוך לקרות האירוע, נמנע מבירור זכויותיו,
6 בעוד שיכול היה לדעת ולברר את הנזק שנגרם לו מכוח עילת התביעה הקיימת.
7 עילת התביעה הייתה ידועה כבר בשנת 2018, אולם התובע נמנע מבירור מלוא הנזק
8 והגיש רק בשנת 2020 תביעה לדמי ביטוח, בשיהוי.

דיון והכרעה

זהות העילה

9
10
11 16. המחלוקת הראשונה בין הצדדים עניינה השאלה האם שתי התביעות שהגיש התובע
12 מבוססות על עילה אחת, שמא מדובר בעילות תביעה שונות.
13
14 17. בהתאם לפסיקת בית הדין הארצי לעבודה יש לבחון את עילת התביעה, בכל הנוגע
15 לענייננו, במבחן רחב, בהתאם לתשתית הבסיסית נשוא העילה. כך נפסק, בין היתר
16 בדב"ע (ארצי) נד/3-227 דורית מרגי – אוניברסיטת בן גוריון, פד"ע כח 403, 409
17 (1995), בהאי ליסנא (ההדגשות, כאן ולהבא, אינן במקור):

18 "המונח 'עילת תביעה' לעניין 'מעשה בית-דין' שונה ממובנו של מונח זה
19 לעניין פסיקה בתובענה: 'מבחן זהות העילה לעניין טענת מעשה בית-דין
20 רחב הוא, והעיקרון של מעשה בית-דין יחול, גם אם שתי התביעות
21 מבוססות על עילה שהיא רק זהה ביסודה, אפילו בתביעה המאוחרת יותר
22 נכללים פרטים ומרכיבים, שלא פורטו בתביעה הקודמת. אין לדקדק
23 במרכיבים משניים, ויש לראות את העיקר - את התשתית הבסיסית של
24 העילה' (ע"א 8/83 גורדון ואח' נ' כפר מונאש ואח', פ"ד לח(4) 797, 801)"
25

26 18. בענייננו, בבסיס שתי התביעות עומדת עילה אחת- עוולתה הנטענת של הנתבעת,
27 אשר הפרה חובתה ולא הפרישה עבור התובע הפרשות פנסיוניות כדין. כפועל יוצא
28 מעוולה זו, ברור כי נפגעו זכויותיו של התובע, בין לעניין קצבת זקנה, בין לעניין
29 קצבת נכות. מדובר בשתי תביעות המתבססות על עילה אחת.
30

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 4182-04-21

1 19. בדומה לכך, בעניין ע"ע (ארצי) 16350-11-11 עיזבון המנוח איגור איפראימוב ז"ל-
2 **ביליק פליקס תעשיות מתכת בע"מ** (25.10.15) (להלן: "עניין איפראימוב ז"ל").
3 נפסק, בנסיבות דומות מאד לענייננו, כך:

4 "המבחן לקביעה אם קיים השתק עילה הוא מבחן זהות העילה, ולא מבחן
5 זהות הסעד. כפי העולה מפסק הדין בהליך הקודם, במסגרת ההליך הקודם
6 המנוח, שהמערער הוא חליפו, תבע בין היתר פיצוי בגין אי ביצוע הפרשות
7 לקרן פנסיה. בית הדין האזורי קבע בפסק דינו כי המנוח לא בוטח בהסדר
8 של פנסיה מקיפה בניגוד להוראות צו ההרחבה, והוא זכאי לפיצוי לפחות
9 בשיעור הפרשות המעסיק לטובת הביטוח הפנסיוני שלא שולמו. מפסק
10 הדין בהליך הקודם עולה כי זה שיעור הפיצוי שנתבע על ידי המנוח, ולא
11 נתבע פיצוי בגין נזקים נוספים (לבקשה לפיצול סעדים בגין נזקים נוספים
12 נתייחס בהמשך). בכתב התביעה בהליך זה המערער, עיזבון המנוח, תבע
13 פיצוי בגין הפרת חוזה, וזאת נוכח העובדה שהחברה לא ביטחה את המנוח
14 בקרן פנסיה מקיפה, "כמוטל עליה על פי ההסכם הקיבוצי ו/או צו
15 ההרחבה". הסעד שהתבקש הוא פיצוי על הנזקים שנגרמו בשל כך, בשיעור
16 פנסית נכות שהגיעה למנוח בחייו מחודש מאי 2007, המועד בו הוכר כנכה
17 100%. העולה מן האמור הוא כי עילת התביעה בשני ההליכים היא הפרת
18 החברה את חובתה לבטח את המנוח בקרן פנסיה מקיפה, בהתאם להוראות
19 צו ההרחבה, המהווה הפרת חוזה העבודה שבין המנוח לבין החברה. נציין,
20 כי בהליך הקודם לא נקבע כי הפיצוי נפסק בגין "הפרת חוזה" אלא בגין
21 הפרת הוראות צו ההרחבה, אולם מהותית מדובר בפיצוי בגין הפרת חוזה,
22 שכן הוראת צו ההרחבה היא חלק מחוזה העבודה שבין המנוח לבין החברה
23 (סעיף 30 לחוק הסכמים קיבוציים, תשי"ז – 1957), ולכן הפרתה הקנתה
24 למנוח זכאות לפיצוי".

25
26 20. בענייננו, הצדדים לא דייקו והגדירו את עילת התביעה כהפרת חובה חקוקה, אף
27 שמקור חובת הפרשות לפנסיה היא בצווי הרחבה ובהסכם העבודה. עם זאת,
28 מהותית מדובר בהפרת חוזה העבודה, כפועל יוצא מהפרת הוראות צו ההרחבה.
29 העובדות המקימות את העילה ברורות, וברורות אף הטענות הנובעות מהן.

30
31 21. סיכומו של פרק זה, הצדק עם הנתבעת בטענתה, כי שתי התביעות שהגיש התובע
32 מתבססות על עילה אחת. מדובר בתביעות לסעדים שונים, אשר עילתן זהה.

האם מדובר בתביעות לסעדים שונים או בתביעה לסעד מפוצל

33
34
35 22. לא מצאנו ממש בטענת הנתבעת, לפיה בתביעותיו עותר התובע לסעד מפוצל של
36 פיצויים, ואין המדובר בתביעות לשני סעדים שונים. לשיטת הנתבעת, בתביעה
37 הראשונה תבע התובע פיצוי בגין אי תשלום ההפקדות לפנסיה, ואילו בתביעה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 4182-04-21

1 הנוכחית הוא תובע פיצוי נוסף הנובע מאותה עילה. מאחר ששתי התביעות הם
2 לפיצוי, סעד זהה בכימות אחר, לעמדת הנתבעת לא ניתן לבקש פיצול סעדים.
3
4 23. הטענה אינה מדויקת. בהליך הקודם נפסק לתובע פיצוי חלף ההפרשות לפנסיה.
5 תשלום הפיצוי בגובה הפקדות המעסיק הוכר בפסיקה כ"ביצוע בקירוב" של חובת
6 ההפקדות לפנסיה.

7 ראו, בין היתר: בר"ע (ארצי) 52980-11-20 י.ב. **שיא משאבים בע"מ- TEAME**
8 **FSAHAYE KIBROM** (2.9.21) והאסמכתאות המוזכרות שם.

9
10 לעומת זאת, בהליך הנוכחי עותר התובע לפיצוי בגין נזקיו הבאים לידי ביטוי בגובה
11 קצבת הנכות, כתוצאה ממחדלו של המעסיק להפריש הפרשות כדין.

12
13 24. מאחר שמדובר בתביעות לסעדים שונים הנגזרות מעילה אחת, נפנה לדון בבקשת
14 התובע לפיצול סעדים.

פיצול סעדים

15
16 25. בהתאם להלכה הפסוקה, רק במקרים חריגים יעתר בית הדין וייתן היתר לפיצול
17 סעדים, זאת, שכן:

18 "ככלל, מערכת המשפט, מטעמי יעילות דיוניות והגינות דיונית כלפי צד
19 שכנגד, שואפת כי תובענות הנובעות מאותה עילה תתלבנה בהליך ריכוזי
20 אחד, ולא תתבררנה לשיעורין בהליכים שונים. תכלית ראויה זו מצויה
21 ביסוד מוסד השתק העילה, לפיו ניתן בנסיבות מתאימות – שאין זה המקום
22 להרחיב עליהן – למחוק או לדחות על הסף תובענה נוספת המוגשת בגין
23 אותה עילה מחמת השתק עילה (ראו גם תקנה 44 לתקנות). על מנת לצמצם
24 את הסיכון לדחיית או מחיקת תובענה נוספת מחמת השתק עילה הרי
25 שתובע רשאי לתקן את תביעתו הראשונה או להגיש בגדרה בקשה לפיצול
26 סעדים.
27

....

28 בהתאם להלכה הפסוקה, בבוא בית הדין לשקול בקשה למתן היתר עליו
29 ליתן ביטוי לתכלית הראויה בדמוי יעילות דיונית והגינות דיונית כלפי הצד
30 שכנגד, ואשר לפיה רצוי כי תובענות הנובעות מאותה עילה יתנהלו באופן
31 מרוכז ולא לשיעורין. משכך, ראוי למנוע "מצב שבו אדם יתבע אך חלק
32 מתביעה העומדת לו ויותר בידו זכות לתבוע בעתיד חלק נוסף ממנה. הגיונה
33 של תקנה 26 לתקנות נעוץ ברצון לייעל את ההליך המשפטי, למנוע מהנתבע
34 להיטרד מספר פעמים בשל אותה עילה ולסיים במסגרת אחת ובמועד אחד
35 את כל ההתדיינויות העומדות בין הצדדים – שהתובע יכול היה לכלול אותן
36 בתובענה הראשונה" (ראו ע"ע (ארצ 300145/98 א. סוזי ו-76 אחרים -

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 4182-04-21

1 בטחון אזרחי [פורסם בנבו] (23.10.00). לאור תכלית ראויה מתן היתר
2 לפיצול הסעדים ניתן במקרים חריגים בלבד, ולא כדבר שבשגרה".
3 בר"ע (ארצי) 489-12-16 עודד בן שפרוט - אוניברסיטה
4 העברית (21.03.2017).
5

6 26. בעניין איפראימוב ז"ל נדונה ונדחתה בקשה דומה לפיצול סעדים, כאשר התובע
7 המנוח ניהל בחייו תביעה לפיצוי חלף הפרשות לפנסיה ופיצויי פיטורים ונפסקו
8 לזכותו פיצויים. לאחר מכן הוגשה תביעה שנייה, על ידי עזבונו, בין היתר לפיצוי
9 בגין פנסיית נכות, בשיעור התשלומים לפנסיית נכות להם היה זכאי מהקרן לו היה
10 מבוטח כדין.

11 27. בית הדין הארצי נימק החלטתו בעניין איפראימוב ז"ל בכל הנוגע לענייננו בכך,
12 שה"אירוע המזכה" בגינו נתבע הפיצוי בגין פנסיית הנכות אירע במהלך ניהול
13 ההליך הראשון, והשאר בצריך עיון את השאלה מה הדין במקרה בו יארע לעובד
14 אירוע מזכה לאחר תום ההליך הראשון. במקרה זה נפסק, כי:

15 **"נוכח העובדה שמשלבים מוקדמים של ההתדיינות בהליך הקודם היה**
16 **ידוע כי כתוצאה מהפרת החובה לבטח את המנוח בביטוח פנסיוני נגרם**
17 **למנוח הנזק הנתבע - אבדן זכותו של המנוח לפנסית נכות - היה על המנוח**
18 **(או חליפו) לבקש לתקן את כתב התביעה. משלא הגישו המנוח או חליפו**
19 **בקשה לתיקון כתב התביעה, ולא העמידו את התביעה לפיצוי בגין הפרת**
20 **החובה על מלוא סכום הנזק שנגרם למנוח, אבדן פנסית נכות, לא ניתן לאחר**
21 **תום ההתדיינות להגיש תביעה לפיצוי בגין נזק נוסף".**
22
23

24 28. גם בענייננו, האירוע המזכה בגינו אושרה לתובע קצבת נכות היה ידוע במועד ניהול
25 ההליכים בהליך הראשון, ואף קדם להם. ההליך הראשון התנהל בשנת 2019.
26 בבקשות הצדדים או בכתבי הטענות לא הוצגו המסמכים המלאים אשר לתביעתו
27 של התובע לקצבה מקרן הפנסיה. עם זאת, הנכות שנקבעה היא לתקופה זמנית,
28 שתחילתה ביום 1.11.17, מועד בו התובע אף טרם סיים עבודתו בנתבעת.

29
30 29. מפרוטוקול הוועדה הרפואית מיום 18.5.20 (נספח ג לתביעת התובע) עולה כי כבר
31 בשנת 2017 סבל התובע ממגבלות רפואיות קשות, בגין אף סיים את עבודתו,
32 לטענתו. התובע בחר את המועד בו פנה בתביעה לגמלה לקרן הפנסיה, אולם כבר
33 כאשר ניהל את הליכי התביעה הראשונה היה ברור כי הוא סובל מנכות. כן היה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 4182-04-21

1 ברור, כי אם יהיה התובע זכאי לגמלת נכות, היעדר ההפרשות מצד המעסיק גרם
2 לפגיעה בשיעורה.

3
4 30. אמנם, בעניין **איפראימוב ז"ל** התנהלו ההליכים בתביעה לקצבת נכות במקביל
5 להליך המשפטי הראשון, מה שאין כן בענייננו, אך בשני המקרים "האירוע המזכה"
6 קדם לפסק הדין בהליך הראשון, וההפסד בגינו הוגשה התביעה השנייה היה למעשה
7 נתון לצפייה סבירה מראש.

8
9 31. יתרה מכך, בעניין **איפראימוב ז"ל** עמד בית הדין הארצי על קושי נוסף במתן היתר
10 לפיצול סעדים, קושי המתעורר גם בענייננו. לזכותו של התובע נפסקו בהליך הקודם
11 גם פיצויי פיטורים מלאים, הכוללים פיצוי בגין הסכומים שהיה על המעסיק
12 להפקיד בקופת הפיצויים. הפיצוי בגין אובדן הזכות לקצבת נכות, יחד עם פיצויי
13 הפיטורים, מהווים למעשה כפל פיצוי, כפי שנימק בית הדין הארצי, בזו הלשון:

14
15 "יתר על כן. כאמור, בהליך הקודם נפסקו לזכות המערער הן פיצוי על הפרת
16 החובה לבטחו בקרן הפנסיה, בשיעור הפרשות המעסיק לקרן הפנסיה
17 במרכיב התגמולים (6%) במהלך תקופת עבודתו, והן פיצויי פיטורים
18 מלאים, וזאת על פי סעיף 6 לחוק פיצויי פיטורים. כידוע, הפרשות המעסיק
19 לקרן פנסיה מקיפה כוללות הן מרכיב תגמולים והן מרכיב פיצויי פיטורים,
20 בדרך כלל בשיעור של 72% מפיצויי הפיטורים המלאים. ברור, כי אם העובד
21 מקבל מקרן הפנסיה פנסית נכות, העובד אינו זכאי לפדיון הכספים
22 שהועברו לקרן הפנסיה, וברוב המקרים של המעסיק גם אינו זכאי לפיצויי
23 פיטורים, אלא לכל היותר להשלמת פיצויי פיטורים בשיעור של 2 1/3%,
24 28% מפיצויי הפיטורים המלאים. לכן, במקרה שבו עובד תובע פיצוי בשל
25 העדר ביטוח בקרן פנסיה מקיפה, בשיעור של תשלומי פנסית נכות להם
26 היה זכאי מהקרן, אין הוא יכול לתבוע במקביל פיצויי פיטורים מלאים
27 ופיצוי בשיעור הפרשות המעסיק לקרן. שכן, תכליתו של הפיצוי להעמיד
28 את העובד באותו מצב בו היה אילו המעסיק היה מקיים את חובתו ומבטחו
29 בקרן פנסיה מקיפה והוא היה מקבל מהקרן פנסית נכות. פסיקת פיצוי בגין
30 אבדן פנסית נכות ובמקביל פסיקת פיצויי פיטורים ופיצוי בשיעור הפרשות
31 המעסיק לקרן הפנסיה מהווה למעשה כפל פיצוי. גם מטעם זה, יש
32 בעייתיות בכך שלא נתבע הפיצוי המלא בגין הפרת החובה לבטח את העובד
33 בקרן הפנסיה בהליך הראשון".

34
35 32. לאור כל האמור, אין מנוס מדחיית הבקשה לפיצול סעדים.

36

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 4182-04-21

סיכום

33. סיכומם של דברים, מאחר שמדובר בשתי תביעות שעילתן אחת, ומאחר שהעילה כבר הוכרעה בפסק דין בהליך קודם, נדחת התביעה בשל השתק.

34. בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

ניתן היום, י"ד טבת תשפ"ב, (18 דצמבר 2021), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

נציג ציבור מעסיקים
מר צבי שטרן

חופית גרשון-יזרעאלי,
שופטת- אב"ד

נציגת ציבור עובדים
גב' שוש ברוך

